

det dog ikke mere muligt at udgive det for Smør eller for et Surrogat, der kan erstatte Smørret, og det er ligesaa uomstødeligt, at som Forholdene nu ere, kan man købe et Pund Kunstsmør 30 Dre billigere end et Pund Natursmør, skjøndt det med Hensyn til Smag, Udseende og vistnok ogsaa Næringsværdi staar jævnsides med dette. Det tror jeg nok er uomtvisteligt, og derfor er det dog aldeles givet, at det er en Udgiftsforøgelse for dem, der ikke producere Smør, og af Landets 450,000 Familier er det dog saadant Noget som omtrent 300,000. Jeg tror ikke, det er retfærdigt at gjøre Sligt. Med det Samme vil jeg sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, at naar han i Gaar saa meget tilraade, at man i Stedet for dette Lovforslag skulde vedtage en Lov, der siger: I Danmark findes intet Kunstsmør! og begrundede det derpaa, at en saadan Lov vilde være let forstaaelig for Englænderne, saa giver jeg ham fuldkommen Ret, det er aldeles korrekt. Men jeg vil med det Samme sige til det ærede Medlem, at det var en noget kostbar Foranstaltning, idet det efter min Mening maa anses som givet, at selv under Forudsætning af, at Kunstsmørforbruget her i Landet ikke stiger, vilde det dog medføre en Udgift af 1,350,000 Kr. om Aaret at etablere en saadan Lov. Det bliver den Udgiftsforøgelse, som man paahylder den Del af Samfundet, der ikke har Naad til at købe vort gode danske Natursmør. Der er en anden Omstændighed, som har gjort mig om muligt endnu mere betænkelig, end jeg var i Fjor, ved at gaa ind paa dette Lovforslag, og det er den Udvikling, som vor Meieridrift i det forløbne Aar har taget. Selvsølgelig er denne Udvikling i og for sig umaadelig glædelig, men de Herrer ville vistnok indrømme mig, at nøagtig i samme Grad som det Kvantum fint Smør, som vi som Følge af vore Meieriers Fremstrid i Retning af Andelsmeieriers Anlæg o. lign. ere i Stand til at exportere, voger, i samme Grad vil det billigere Smør formindskes i Kvantum, og derved vil det komme til — om det ikke allerede er Tilfældet — at der vil opstaa et Hul, som skal udfyldes, idet en stor Del af vort Samfund ikke har Naad til at betale 1 Kr. eller Mere for et Pund Smør. Hvis da Ovenforhindrer dem i at købe Kunstsmør af et saadant Udseende, Smag og Lugt, at det er muligt at betragte det som Smør, skulle de have deres Krav fyldestgjorte paa en anden Maade, og det synes jeg, taler endnu yderligere mod en Foranstaltning, som gjør Kunstsmør uspis-

ligt. Følgen bliver jo, saa vidt man kan skjønne — et æret Medlem har allerede i Gaar omtalt det, jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa, men kun nævne det — at disse Krav vilde blive fyldestgjorte ved Indførelsen af daarligt Smør, hvilket man er langt mindre tjent med, end med et godt og sundt Kunstsmørprodukt. Det blev i Gaar sagt af et æret Medlem, jeg tror, det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), blandt en hel Mængde ret interessante og morsomme Ting paastaet, at den Interesse, der her var fremme, var slet ikke Smaamandsinteressen, det var simpelt hen ikke Andet end Fabrikantinteressen. Ja, hvis der ikke skal ligge Andet i denne Udtalelse, end at det er det ærede Medlems Skjøn, da skal jeg ikke sige Andet dertil, end at jeg ikke deler Mening med ham; men hvis der deri ligger en Antydning, for at bruge et mildt Udtryk, af, at alle vi Andre, som ikke dele Mening med det ærede Medlem angaaende denne Sag, kun bekæmpe de rigoristiske Foranstaltninger af Fabrikantinteresser eller Interesse for Fabrikanterne, da maa jeg derimod nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse, i alt Fald for vort eget Vedkommende. Det er ikke, tror jeg, svarligt, at man i den Grad vil misjende hinandens Motiver til et Standpunkt, der iøvrigt er saa forklarligt af en hel Del langt mere nærliggende Grunde. Der blev tillige, hvis jeg ikke hørte feil — disse Udtalelser foreligge ikke endnu i Tidenden — af det samme ærede Medlem httret, at det var en given Sag, at der ikke var Smaamandsinteresser forbundne med det Spørgsmaal, om man skal gjøre Kunstsmør ubrugeligt eller rent ud forbyde det, og jeg tror, det ærede Medlem tilstøede, at det var saa klart, at Enhver, der havde det fjerneste Begreb om den Slags Ting, kunde forstaa det. Jeg skjønner ikke rettere, end at man maa vende denne Sætning om og sige: Den, der ikke kan forstaa, at der er Smaamandsinteresser forbundne med den Sag, vi her forhandle, begriber ikke en Døit af det Skete, det er min Overbevisning. Der var en anden Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg tror havde noget praktisk Værd, og som jeg til en vis Grad kunde være tilbøielig til at slutte mig til. Han foreslog nemlig, at Fabrikationen af Kunstsmør her i Landet skulde stilles under en bestemt Kontrol, der, hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, ikke alene skulde angaa Fabrikationen, men tillige, i alt Fald til en vis Grad, skulde følge med Kunstsmøret paa dets Vandring til Forbrugerne. Dette tror jeg vilde være en særdeles nyttig Foran-